

Viele verehren wohl die Göttin der Rede, aber den Kern der Beredsamkeit kennt vor Allen jener Dichter Murâri, der im Hause des Lehrers sich abgequält hat. Ueber das Meer hinübergesprungen sind wohl Affen, als Krieger des Râma, aber seine Tiefe kennt nur der Berg Mandara, dessen ungeheurer Körper bis zur Unterwelt versenkt ist.

देवी श्रीर्जनकात्मजा दशमुखस्यासीदृक्ते रत्नसे
नीता चैव रसातलं भगवती वेदत्रयी दानवैः ।
गन्धर्वस्य मदालसो च तनया पातालकेतुप्रक्ला-
दैत्येन्द्रा उपकार कृत विषमा वामा विधेर्वृतयः ॥ १२४० ॥

Die Göttin Crî, die Tochter des Königs Dshanaka (Sîtâ), lebte im Hause des zehnköpfigen Râkschasa (Râvana); die heiligen drei Veda wurden von den Dânava in die Unterwelt gebracht; der Daitja-Fürst Pâtâlaketu raubte durch List Madâlasâ, die Tochter des Gandharva. Siehe, wie des Schicksals Treiben rauh und widerwärtig ist!

देवे तीर्थे द्विजे मन्त्रे देवज्ञे भेषजे गुरौ ।
यादृशी भावना यस्य सिद्धिर्भवति तादृशी ॥ १२४१ ॥

Wie die Vorstellung, die man sich von einem Gotte, einem Wallfahrtsort, einem Brahmanen, einem Zauberspruch, einem Schicksalsdeuter, einem Heilmittel oder einem Lehrer macht, so der Erfolg.

देशानामुपरि द्वाभृदातुराणां चिकित्सकाः ।
वणिजो ग्राहकाणां च मूढानामपि पण्डिताः ॥ १२४२ ॥
प्रमादिनां तथा चौरा भित्तुका गृहमेधिनाम् ।
गणिकाः कामिनां चैव सर्वलोकस्य शिल्पिनः ॥ १२४३ ॥
सामान्यैः सज्जितैः पाशैः प्रतीक्षन्ते दिवानिशम् ।
उपजीवन्ति शतत्रया हि जलज्वा जलज्वा निव ॥ १२४४ ॥

Es lauern Tag und Nacht mit bereit liegenden Netzen, Einschmeiche- lung u. s. w. genannt, der Fürst auf seine Länder, die Aerzte auf Kranke, Kaufleute auf Kunden, Kluge auf Narren, Diebe auf Fahrlässige, Bettler auf Hausherrn, Buhldirnen auf Verliebte und Handwerker auf alle Welt, da sie nach Möglichkeit von diesen leben, wie Fische von Fischen.

für देवस्य; नियम Tr. c. विपत् unsere Aen-
derung für विपत्.

1239) KUALAJ. 66, b.

1240) PRAB. 45. a. दशग्रीवस्य st. दशमुख-
स्य. b. पूर्व st. वेद. d. ऽपि st. ऽप; der eine
Scholiast hält दैत्येन्द्रोपकार für eine un-
regelmässige Zusammenziehung von दैत्येन्द्र
उपकार.

1241) HALÂJUDHA, DHARMAYIV. 18 bei
HAB. 309.

1242. 43. 44) PÂKÂT. I, 171—173. ed. orn.
123—125. 1242, a. द्वापा, welches BENFEY
(Gött. gel. Anz. 1862, S. 1369. fg.) für eine
alte Form erklärt, weil er darin unnöthi-
ger Weise einen Singular sieht. 1244, a.
सामादिसज्जितैः. vgl. षडिमे षट् जीवन्ति.